

גדעון פרלמן: פברואר 1940 – פברואר 2024

גדעון נפטר בשלווה, בבוקר שבת, 24.2.24, ארבעה ימים לאחר יום הולדתו ה-84. את דרכו המקצועית החל בשנת 1972 כבעל משרד עצמאי ומאז צבר לעצמו שם ומוניטין של שמאי מקצועי ביותר, הגון, נעים הליכות וצנוע, מסכם פעילות ברוכה של מעל 52 שנה. למרות שחלומו היה להיות וטרינר ואהבתו לבעלי חיים היתה עצומה החליט לבסוף ללמוד כלכלה ומנהל עסקים באוניברסיטה העברית בירושלים ובהמשך לימודי שמאות. את רשיון השמאי – מס' 112 קיבל גדעון בשנת 1972 כממשיך דרכו של אביו בצלאל פרלמן, שהיה מראשוני השמאים בארץ, רשיון מס' 34, מאז פעל במסגרת משרדו הפרטי, אימן ולימד עשרות מתמחים שזוכרים ומעריכים את תרומתו להתפתחותם המקצועית ולראייה, התפקידים אותם הם ממלאים עד היום.

בדרכו המקצועית היה שותף בארגון וביסוס הכנסים הראשונים של לשכת השמאים, כשעוד היו מספר קטן של שמאים בארץ, בימי שושנה דגן, המזכירה המיתולוגית. שנים מאוחר יותר היה שותף להחלטה להקים את האקדמיה לשמאות כדי לשמור על צביון המקצוע כפי שאהב.

את המקצועיות, החוכמה והיושרה הבלתי מתפשרת הבינו גם הלקוחות המיוחדים והחברות הגדולות, שצעדו עימו לאורך עשרות שנים והיטיבו לתאר זאת - כמי ש"סמכו על כל מילה שלו ועל כל החלטה שלו".

ברור היה לכולם כי ההגינות וטוב הלב היו אור לרגליו והיוו סמל לאישיותו ולאופיו. לאורך השנים עסק גם בבוררות בתיקים קשים ומגוונים ותמיד היו ההתלבטות והקושי עד קבלת ההחלטה וכשזו התקבלה היה ברור שהיא המקצועית וההגונה ביותר.

התמחותו היתה בין היתר הערכות בתי מלון, היה חלוץ בתחום וערך שומות להנפקות לרשות לניירות ערך ובטחונות לאשראי לפרוייקטים משמעותיים בתחום התיירות.

גדעון אדם צנוע, אוהב אדם, תמיד אפשר היה למצוא אותו יושב במשרדו עם הסיגר או המקטרת, מציע כוסית וודקה מבקבוק, שתמיד היה במקרר, מקשיב ברוב קשב לאנשים שאהבו להיכנס למשרד, סתם כך, כי עברו באזור ורצו לרדת לומר שלום, נותן עצה או שתיים לכל מי שהזדקק, מנסה לפתור בעיות כי אם אפשר אז צריך.

אנשים בכל הגילאים אהבו אותו, מילדים רכים ועד מבוגרים, כולם הבחינו בטוב הלב ובנעימות האדם שהיו טבועים בו.

תקוותנו שגדעון השאיר חותם, העמיד דורות של שמאים טובים, מקצועיים וצנועים שיידעו להעביר הלאה את מה שלמדו ממנו ובעיקר שידעו להיות אנשים טובים.